

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 12ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — J.J. Komen en Zonen Beheer Heerhugowaard BV κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-326/11) ⁽¹⁾

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 13, Β, στοιχείο ζ', σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 3, στοιχείο α' — Παράδοση κτιρίων και του συνεχόμενου εδάφους — Παράδοση κτιρίου στο οποίο βρίσκονται σε εξέλιξη εργασίες για τη μετατροπή του σε νέο κτίριο — Εξακολούθηση και περάτωση των εργασιών από τον αγοραστή μετά την παράδοση — Απαλλαγή από τον ΦΠΑ)

(2012/C 287/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

J.J. Komen en Zonen Beheer Heerhugowaard BV

κατά

Staatssecretaris van Financiën

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Hoge Raad der Nederlanden — Ερμηνεία των άρθρων 4, παράγραφος 3, στοιχείο α', και 13, Β, στοιχείο ζ', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Απαλλαγές προβλεπόμενες από την έκτη οδηγία — Απαλλαγή των παραδόσεων κτιρίων και του συνεχόμενου με αυτά εδάφους — Παράδοση κτιρίου ενώ βρίσκονται σε εξέλιξη εργασίες για τη μετατροπή του σε νέο κτίριο — Συνέχιση και ολοκλήρωση των εργασιών από τον αγοραστή μετά την παράδοση

Διατακτικό

Το άρθρο 13, Β, στοιχείο ζ', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 3, στοιχείο α', της ως άνω οδηγίας, έχει την έννοια ότι η προβλεπόμενη στην πρώτη διάταξη απαλλαγή από τον φόρο προστιθέμενης αξίας καλύπτει παράδοση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, ακινήτου αποτελούμενου από γήπεδο και παλαιό κτίριο το οποίο ευρισκόταν σε φάση μετατροπής σε νέο κτίριο, εφόσον, κατά το χρονικό σημείο της ως άνω παραδόσεως, είχαν πραγματοποιηθεί στο παλαιό κτίριο μόνο εργασίες μερικής κατεδαφίσεως και το κτίριο αυτό, εν μέρει τουλάχιστον, εξακολουθούσε να χρησιμοποιείται ως τέτοιο.

⁽¹⁾ ΕΕ C 269 της 10.9.2011.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 4 Μαΐου 2012 — Butz, Helmut, Bachman-Butz, Christel, Butz, Frederike κατά Société Air France SA

(Υπόθεση C-212/12)

(2012/C 287/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Helmut Butz, Christel Bachman-Butz, Frederike Butz

Εναγόμενη: Société Air France SA

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει ο επιβάτης δικαίωμα αποζημίωσης κατά το άρθρο 7 του κανονισμού ⁽¹⁾, αν η αναχώρηση της συνδετικής πτήσεως καθυστέρησε για χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει το όριο που προβλέπει το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού, η πτήση ανταποκρίσεως καθυστέρησε για χρονικό διάστημα που υπερβαίνει το όριο που προβλέπει το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού, η άφιξη όμως στον τελικό προορισμό λαμβάνει χώρα τουλάχιστον τρεις ώρες μετά την προγραμματισμένη ώρα αφίξεως;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 16).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Hannover (Γερμανία) στις 11 Μαΐου 2012 — Andreas Ingemar Thiele Meneses κατά Region Hannover

(Υπόθεση C-220/12)

(2012/C 287/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Andreas Ingemar Thiele Meneses

Καθής: Region Hannover

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στο δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας και ελεύθερης διαμονής το οποίο παρέχουν στους πολίτες της Ένωσης τα άρθρα 20 και 21 ΣΛΕΕ ένα σύστημα ρυθμίσεων του εθνικού δικαίου βάσει του οποίου στους Γερμανούς υπηκόους που έχουν τη μόνιμη κατοικία τους εκτός της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας μπορεί να χορηγηθεί σπουδαστικό επίδομα για τη φοίτηση σε [σ. 2 του πρωτοτύπου] εκπαιδευτικό ίδρυμα κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης μόνον εάν το εκπαιδευτικό αυτό ίδρυμα βρίσκεται είτε στη χώρα της μόνιμης διαμονής είτε σε όμορη αυτής χώρα και, πέραν τούτου, συντρέχουν ιδιαίτερες περιστάσεις στην συγκεκριμένη περίπτωση που δικαιολογούν την καταβολή σπουδαστικού επιδόματος;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 4 Ιουνίου 2012 — A. Adil κατά Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

(Υπόθεση C-278/12)

(2012/C 287/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσίων: A. Adil

Εφεσίβλητος: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 21 του κώδικα συνόρων του Σένγκεν ⁽¹⁾ την έννοια ότι αντιβαίνει σ' αυτό άσκηση εθνικής αρμοδιότητας, όπως της προβλεπόμενης με το άρθρο 50 του Vreemdelingenwet 2000 [νόμου περί αλλοδαπών 2000], που εξειδικεύεται με το άρθρο 4.17a της Vreemdelingenbesluit 2000 κανονιστικής πράξεως περί αλλοδαπών 2000], για τη διενέργεια ελέγχων προσώπων σε περιοχές εντεινθέντων συνόρων, προκειμένου να επαληθευθεί αν τα πρόσωπα αυτά πληρούν τους ισχύοντες στο κράτος μέλος όρους νόμιμης διαμονής;
- 2) α) Αντιβαίνει προς το άρθρο 21 του κώδικα συνόρων του Σένγκεν η άσκηση εθνικών ελέγχων, όπως των κατά την έννοια του άρθρου 50 του Vreemdelingenwet 2000, βάσει γενικών πληροφοριών και της κοινής πείρας για παράνομη διαμονή προσώπων ευρισκομένων στον τόπο του διενεργούμενου ελέγχου, κατά την έννοια του άρθρου 4.17a, παράγραφος 2, της Vreemdelingenbesluit 2000, ή πρέπει κατά τη διενέργεια τέτοιων ελέγχων να υφίστανται συγκεκριμένες ενδείξεις ότι το συγκεκριμένο άτομο που θα ελεγχθεί διαμένει παράνομα στο οικείο κράτος μέλος;
- β) Αντιβαίνει προς το άρθρο 21 του κώδικα συνόρων του Σένγκεν η διενέργεια ενός τέτοιου ελέγχου, προκειμένου να συλλεχθούν οι γενικές πληροφορίες και να συναχθούν τα διδάγματα της κοινής πείρας σε σχέση με την παράνομη διαμονή, όταν αυτό γίνεται σε περιορισμένο βαθμό;

- 3) Έχει το άρθρο 21 του κώδικα συνόρων του Σένγκεν την έννοια ότι με την περιορισμένη, με τον τρόπο που εκτίθεται σε μια νομοθετική ρύθμιση όπως το άρθρο 4.17a του Vreemdelingenbesluit 2000, αρμοδιότητα ελέγχου διασφαλίζεται επαρκώς ότι ένας έλεγχος δεν μπορεί στην πραγματικότητα να έχει το απαγορευόμενο κατά το άρθρο 21 του κώδικα συνόρων του Σένγκεν ισοδύναμο αποτέλεσμα με συνοριακό έλεγχο;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) (ΕΕ L 105, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 20 Ιουνίου 2012 — Finanzamt Düsseldorf-Mitte κατά Ibero Tours GmbH

(Υπόθεση C-300/12)

(2012/C 287/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Καθού και αναιρεσιών: Finanzamt Düsseldorf-Mitte

Προσφεύγουσα και αναιρεσίβλητη: Ibero Tours GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Επέρχεται, σύμφωνα με τις αρχές που θέτει η απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 24ης Οκτωβρίου 1996, C 317/94, Elida Gibbs (Συλλογή 1996, σ. I 5339), μείωση της φορολογικής βάσεως στο πλαίσιο μιας αλυσίδας διανομής στην περίπτωση επίσης κατά την οποία ένας μεσάζων (εν προκειμένω ένα πρακτορείο ταξιδιών) επιστρέφει στον αποδέκτη (εν προκειμένω στον πελάτη ταξιδιώτη) της κύριας παροχής στην οποία παρεμβαίνει ο μεσάζων (εν προκειμένω της υπηρεσίας του διοργανωτή περιηγήσεων προς τον πελάτη ταξιδιώτη) ένα μέρος του αντιτίμου της κύριας παροχής;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησως στο πρώτο ερώτημα: Πρέπει να έχουν εφαρμογή οι αρχές που θέτει η απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης Elida Gibbs, που δημοσιεύθηκε στη Συλλογή 1996, σ. I 5339, στην περίπτωση επίσης κατά την οποία μόνον η κύρια παροχή του διοργανωτή περιηγήσεων, όχι όμως και η υπηρεσία διαμεσολαβήσεως του πρακτορείου ταξιδιών, υπόκειται στο ειδικό καθεστώς κατά το άρθρο 26 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών;